

העולם הזה כבר אינו

העולם הזה כבר אינו מקום בטוח
היה היה פעם פחות
קצת דלתות צמוסות בריחים
ואין לשכת במדפסת
מחמת המשקיפים

העולם הזה כבר אינו מקום בטוח
במקום שעומדים חוזרים בתשובה
עומד אמבולנס עם סוכן בטוח
שקרים וקריצות
בפתורי פצצות
המשטרה אוגדת עצות

העולם הזה כבר אינו מקום בטוח
אתמול פתחו לארזה ראש
היום לארזה ראש פחות
וכבר אינך יורצ מי בצדך
ומי נגדך ומי לאדוני
ומי אלי ומי על תנאי

העולם הזה כבר אינו מקום בטוח
בקשר לעולם הבא צדין גטוש הוכות
אך כאן לך חדע מי מחכה בפנה
ואם אחרי הפנה תשאר בך רוח
העולם הזה כבר אינו מקום בטוח

יהונתן גפן

מזל טוב... מזל טוב

ז מ ל - ה ו ל ד ת

25.11. מירית קובניגס
דביר בן-רשף
דורין אגמון

26.11. הילה יהודה
סמדר ויטהם

27.11. מיכל עדר
ענבל עמר

28.11. רמה שייך

ז מ ל - נ י ש נ א י ל

30.11. אסנת ודרור אגמון

משער הגולן קיבלנו את החוזר הבא ולמרות שנדמה לי שמספר חברים כבר נענו
לבקשה, נפרסמה שוב:

שלום וברכה,

הנדון: פנייה בבקשה מעניינת

אודה לך אם תוכל כמוני וכמו אחרים להיענות לבקשה מיוחדת זו של CRAIG. הוא
ילד בן שבע שיש לו גידול במוח (גידול ממאיר) ונותר לו זמן קצר לחיות. שאיפתו היא
להיכנס לספר השיא של גינס כאדם שקיבל הכי הרבה כרטיסי איחולי החלמה. אנא שלח לו
כרטיס איחולי החלמה לפי הכתובת:

CRAIG SHERGOLD
35 SHELBY ROAD
CARSHELTON
SURREY, SN8 1LD
ENGLAND

בברכת תודה
תמר אלמוג
שער הגולן

מה נשמע?

* אז קודם כול בנושא שהוא לא מקומי כדיוק, אבל השלכותיו יורגשו היטב אצל בנסעי כפר הנשיא - פתיחת הכביש החדש. מפי המפקח על הבנייה בגליל (מר אלק קולינס) שמעתי את הפרטים הבאים:

"כביש מעקף ראש-פינה" ייפתח ב-27.11.90. כל קטע הכביש מפילון עד לחצור יהיה מואר ("כמו הרצליה" - דבריו של אלק). לרשות תושבי ראש-פינה והסביבה יעמדו שלוש תחנות:

(א) בכניסה לכביש כפר הנשיא

(ב) ממול - לכיוון צפון

(ג) במרחק של כ-100 מ' מתחנות אלה, התחנה דרומה.

ועדת התחבורה תצטרך לנסח טוב טוב את ההוראות החדשות לנהגים תורנים וכו'.

* גם הנושא הבא לא בוגע לנו ישירות. השבוע, בטקס חגיגי בחצר ביתו של ראש מועצת טובא, הוענקה אזרחות כבוד לישראל קיסר, מזכ"ל ההסתדרות. בין מאות המשתתפים הערבים והיהודים מהאיזור היו גם שניים מכפר הנשיא - דודו, מזכירנו, ויעקב דדוש. חבל שלא הגיעו יותר חברים.

* דברים מוזרים ממשיכים לקרות במשק הילדים. עכשיו תורם של התוכים (Budgies) להיעלם. לאכילה - הם קטנים מדי, לגידול ביתי - אפשר לבקש. אז מה? מרכז-רווח פרטי?

* ברכת הדרך לנאור מסר, שיצא לארה"ב במסגרת שנת חופש.

* ולבלנש - ברוכה החוזרת מביקור בנים ונכדים.

* לצהלת הילדים ביום ד' בבוקר ברחבת חדר-האוכל היתה סיבה. ילדי הגנים עברו מיבצע שקילה ומדידה במרפאה וכל מי שעבר "בהצלחה" קיבל בלון!

שבת שלום ושבוע טוב

א נ ג ה

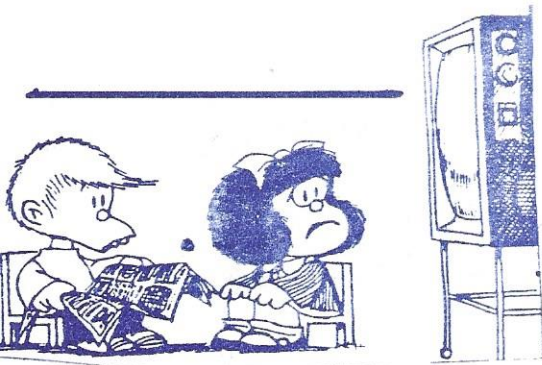
עובד סוציאלי

בקרוב יתחיל לעבוד אצלנו דני שכטר מקיבוץ עמידה כעובד סוציאלי. המקשרת תהיה רותי מרכס ובקרוב תקבלו דיווח על הימים ושעות עבודתו בכפר הנשיא.

דודו

על תרומות מחשבים ווידאו

בעקבות התגובות הסוערות ששמעתי לאחרונה לגבי תרומות להשגת מחשבים לגן ווידאו לבה"ס, ברצוני להגיב ולהסביר.

מדובר פה למעשה בשני נושאים לוויכוח:

(1) בשביל מה צריכים הילדים את מכשירי הלוקסוס האלה?

(2) השיטה שבה מערכת החינוך מנסה להשיג את המכשירים אינה קיבוצית.

אינני יכולה להתווכח ולהתנצח עם הטענה מס' 2, היות ובאמת הדרך אינה קיבוצית טהורה והיא נובעת מחוסר יכולת להשיג את המכשירים שכבר כמה שנים מערכת החינוך מנסה לרכושם. ולכולם ידוע המצב הכספי הקשה שבו נמצא הקיבוץ כיום.

אם כן, כדאי לברר לעצמנו, האם המכשירים הם באמת לוקסוס ומה הצורך העז של מערכת החינוך לרכושם. חלק מהאנשים, המנסים לתאר את תקופתנו, טוענים שאפשר לכנותה כתקופה האלקטרונית או התקשורתית. כמערכת חינוך איננו מרגישים כי ניתן לנתק את כל ילדי כפר הנשיא מהעידן המתפתח בקצב מהיר בכל העולם בכלל ובארץ בפרט, וגם בכל יישובי האזור, כולל צפת, חצור וקרית-שמונה.

מחלקת החינוך במועצה האזורית מתארגנת היום לרכישה משותפת של מחשבים לכל גני-

הילדים באיזור. לשם כך אספה המחלקה גננות ואנשי חינוך מקיבוצי האיזור והציגה לפניכם מחשבים שונים ותוכנות שונות ע"מ לבחון מה רצוי לרכוש. ברצוני לצטט את נציג חברת AMIGA, חברה שכבר כמה שנים יוצרת תוכנות בלעדיות לגנים ובודקת את שימושן בשטח (בעידוד ותמיכת משרד החינוך):

א. המחשב אינו טלוויזיה. הוא אינו גורם לניכור וחוסר קשר בין ילדי הגן, אלא להיפך. רוב התוכנות מעודדות את הילדים לעבוד בזוגות ושלשות ולבצע תכנון משותף.

ב. ישנם ילדים שמאוד מצליחים בביצועים במחשב נפחות בתחום ביצועים אחרים. המחשב תורם לכיטחון העצמי שלהם ולחיזוק הדימוי העצמי החיובי.

ג. המחשב בגיל הגן (בהבדל מגילאי בית-ספר) מצמצם פערים בביצועים של ילדים שבאו מרקע שונה ורמת כישורים שונה. חשוב להתחיל בשימוש במחשב בגיל מוקדם, ע"מ ליצור תשתית עבודה מתאימה לגיל בוגר יותר, בעיקר כשהתוכנות מעודדות כישורים בסיסיים של חשיבה.

ד. נמצא שילדים חריגים ובעיקר ילדים היפר-אקטיביים מסוגלים לשבת בשקט מול המחשב כשעתיים-שלוש בלי להתעייף. לתופעה זו אין עדיין הסבר מניח את הדעת. כנ"ל נמצא שמתר-חשת למידה אצל ילדים אוטיסטיים הנסגרים לאנשים, אך לומדים לדבר מול המחשב (המחשב המוצע לגנים הוא מחשב מדבר).

ה. המחשב בגן הוא חלק אינטגרלי של הגן. יש פינת מחשב כמו יש פינת בובנות נפינת לגו ולא קיים "מקדש מחשבים" כמו בביה"ס. כלומר המחשב פועל כל היום.

ועתה לגבי הווידאו:

גם אני לפני ארבע שנים חשבתי כי הווידאו הוא מכשיר בורגני, שנועד להנרים תשנשים להעסיק את ילדיהם במקום לדבר עימם.

נוכל גם להסתכל על הווידאו כטלוויזיה שתוכניתיה ומועדי שידוריה נמצאים בטליטת המחנך. הווידאו בבית-הספר לא בא להחליף פעילות יזומה של הצוות ולא בא במקום חוגים שונים. אנו מתכוונים להשתמש בו כחלק ממערכת הפעילויות עדי צפייה מבוקרת בתוכניות שונות וכן - כמו שהוסבר בדף הצהוב - כפעילות חלופית במקרה שחוג הנערך בחוץ (ספורט) מתבטל עקב גשמים.

כידוע (ודברים אלה כבר נכתבו וגם נאמר באסיפת), ילדי בית-הספר הצטמצמו לשני מבנים במקום השלושה שהיו ולכן יש יותר ילדים בכל מבנה בשעות אחה"צ. כן יש אי-קביעות ואי-יציבות בצוות העובדים ואי-ודאות מי יעבוד בעוד כמה חודשים.

(המשך בעמ')

(על תרנמנת וכנ' - המשך)

מצב זה מחייב אותנו להתארגן ולהשתמש בכל הכלים שהעידן המודרני מעמיד לרשותנו, כדי למנוע מצב של תוהו-ובוהו ולסדר מערכת פעילויות אחה"צ, שתאופציה שלה לעניין ולהעסיק את הילדים הן רבות ככל האפשר.

ואם כבר יושב וידיאו בבית-הספר, אין שום סיבה שהגננות לא יקחו את ילדי הגן לראות תוכניות שלדעתן תורמות לילדים וכן מהנעורון והנעורים גם כן יזכו לחלוק את המכשיר עם ביה"ס ע"פ שיקול דעתן של המחנכות, וכן כל קבוצה בקיבוץ שרוצה להקריין סרט כלשהו למטרה כלשהי.

מכאן שאני רואה את ביה"ס משמש בתפקיד של ה"אבא" של הנונידיאו וכל יתר הציבור מוזמן להשתמש בו לצרכיו השונים.

ולגבי העיקרון הקיבוצי שהנעמד פה למבחן. אני מזמינה את הציבור, את ועדת המשק והמועצה הכלכלית להרים את הקלף, כדי לחשוב על אפשרות של יוזמת השקעות ע"מ שלא נרד על ברכינו כל פעם שיש צורך לעשות פריצת דרך חינוכית לעולם המודרני.

צילה בן-רשף

צולחן רכז השירותים

מפנייה של "סנוול" אלינו התברר, שישנם נהגים שאינם מקפידים למלא תלושי דלק כראוי. הם מבקשים להקפיד ולמלא את הפרטים הבאים:

שם תחנת הדלק.
כמות הליטרים וסוג הדלק.
כמות השמן.
המחיר.

שם הנהג בכתב ברור.
מספר הק"מ של המדאוץ והתאריך.

מילוי מיכל הדלק של המכונית הוא תנאי ברור שרשום על התלוש. אם נהג רוצה לקנות דלק במיכל נייד, עליו למחוק את התנאי הנ"ל ולחתום על-יד השינוי ע"י מורשה חתימה + חותמת המשק. ללא מחיקה כזאת על עובדי תחנת הדלק לא לכבד את תלוש הדלק, אלא למיכל המכונית בלבד.

תריסים יש להביא למגרש החנייה שע"י בית כלונד ביום א' עד השעה 15.00. התריסים יילקחו באותו יום לתיקון בחצור. לתשומת-לב מיוחדת לאותם חברים שהתריסים שלהם 5 א לבנים: אם לא תהיה כמות גדולה של תריסים בצבע שונה, השלבים השבורים יוחלפו בלבנים בלבד. השלבים נקנים בחבילות של 45 מ' אורך ולא כדאי לקנות חבילה קטנה של שלבים. עד שלא ירוכזו התריסים לא נדע בדיוק כמה יש מכל צבע. את השם על כל תריס נא לרשום ב"לורד".

בגידולי שדה - נמצאים בשלבי סיום של זריעת חורף של חיטה בבית ובחולה.

בלול - להקת אפרוחים תגיע השבוע. מקונים שהודות למאמציו של דדוש תהיה זאת להקה גדולה מן הרגיל.

"מיבצע גגות" - ניגשנו לתיקון וזיפות גגות דולפים, בינתיים רק בשכונת האולפן. אחרי הגשם הרציני הראשון ניגש ל"פקצה שיפורים" (סיבוב שני של פעולה שכבר נעשתה). - המערכת)

עבודת ריקמה - לפני שבוע נתלתה עבודתה של גילת מ' בבנק ברחוב אלנבי בת"א.

נוי - גם כאן מיבצע הכנה לחורף: ריסוסים מונעי בביטה לעשבי-בר.

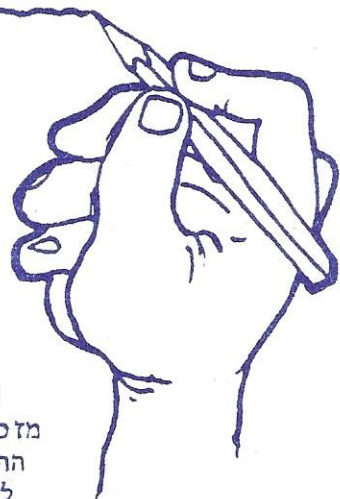
אבוקדו - נקטף כשליש מהיבול ונראה שתהיה לנו שנה קצת יותר טובה מהתחזיות הפסימיות של תחילת העונה.

מיכל מ'

זה מצפיר לי

גם הסגנון הנא האדם ולהפך

מ'ום ה' שעבר זכיתי לקבל מכתב מאנגה. אני מביא את המכתב לפניכם, משום שהוא משקף בצורה מכובדת והגונה את התביעה לדו"ח מזכירות יבש אבל ישיר (מה זה?) ומובן, ודרך ההתייחסות אל המכתב, אני מבקש להתייחס גם לשאר התגובות מסוגו:

"לדודו שלום! ... התלבטתי אם לפנות אליך, אבל פגשתי כבר מספר חברים שמרגישים כמוני, והחלטתי להעלות את הנושא, והוא דו"ח משיבות מזכירות. יש לי הרגשה, שלעיתים הכשרונות הספרותיים שלך משתלטים עליך, ובמקום אנפורמציה, אנחנו מקבלים את האנטרפרטציה שלך למציאות.

מה עלי לחשוב, למשל, על גזבר שמדווח "כשדמעות בעיניו" על מצבו של סעיף מסויים בתקציב? האם הוא עומד על סף התמוטטות?

אולי ועדת הכלבים אינה הוועדה המרכזית במערכת, אבל לאחר שנבחרה, אין סיבה לדווח בעוקצנות על הערות חברי המזכירות, שהעירו "בתבונה רבה".

ומה זו "המגמה הזכורה לטוב" להפחית ימי עבודה בשרותים? אם אנחנו לא מצליחים להוריד ימי עבודה, וכך אני מבינה, תגיד כך. קשה לקרוא בין השורות.

גם אריק בונדאי לא ערער על החלטת מזכירות מסויימת רק מפני שהיתה "הזדמנות נאה".

לבסוף, אני מקווה שבאמת יהיו "דברים טובים" בסעיף 'שונות' בישיבה הבאה, ושנזכה לדו"ח אולי יותר יבש, אבל ישיר ומובן.

אנגה

אני חושב שמאז המאמר הנפלא של שלופה, שהתפרסם ברחבי הכפר תחת הכותרת "מחניים", לא היה כדבר הזה.

התביעה הזאת למכובדות של דו"ח המזכירות, כפי שמעט חברים התבטאו ("בפעם הבאת אני רוצה רק עובדות בבקשה") מזכירה לי קצת את מה שקרה בליליפוט - עיין ערך גוליבר - של יונתן סוויפט, כאשר התחלקו שם לשני מחנות. מחנה אחד בעד לשבור את הביצה מצידה הרחב, והמחנה השני בעד לשבור את הביצה מצידה הצר. אז לפני שאתם מתחלקים לשני מחנות, אחד בעד דו"ח מזכירות יבש והאחר בעד דו"ח מזכירות רטוב, כמה שאלות לאנגה. ראשית, מה זה "...הכשרו-נות הספרותיים שלך משתלטים עליך" ... האם את מתכוונת לומר בזה שהכשרון הספרותי שלי הוא רע או טוב? או שמא לדעתך כשרוני הספרותי הוא מין מיסטר הייד שאורב לו מאחורי הפינה באוזן השמאלית, ולפתע הוא מגיח - שער, מכוור ומעצבן, ומשתער על דוחות המזכירות, לעשות מהם צחוק. או שלדעתך היה עדיף בעצם שלא אדע לכתוב? *

בכלל, נדמה לי שלא אחטא לאמת אם אומר שהרבת מאנד חברים נהנו לקרוא את דו"ח המזכירות האחרון. ואף אמרו לי כי היה מרענן וכתוב בהומור בהחלט לא פוגע. עם זאת, נכון גם שמעט חברים הגיבו עליו בצורה נזעמת ובאלימות כבונה, שלא עמדה בשום פרופורציה לתכנון ולהקשר שבו עמדו הדברים. (הדברים האלה קיימים, אגב, גם במישורים אחרים בחיינו.) חברה אחת הגדילה לעשות וטענה משהו כמו - "אילו לפחות היה לך חוש הומור אנגלי." (בהתחלה חשתי שזאת בדיחה טובה שלה, עד שהתברר לי שאיננה צוחקת.) וחברה אחרת טענה שהדו"ח מזכיר לה, שומן שמים, את "כלסרטה".

ובכן, חברים, בואו דנגדיר את הבעיה:

* סך-הכל רציתי לאמור לך "להחליף כובע" או "לשנות מהלכים" כשאתה כותב דו"ח - לא היתה שום כוונה להתייחס לטיב כתיבתך הספרותית - שכפי שאמרתי לך כבר, אני נהנית ממנה. אנגה

הייתי אמר כך: גם כשהתחלתי לכתוב את "זה מזכיר לי", משנם שחשתי לתנמי שיהיה בחמד לפתוח ערוץ לא רשמי בין המזכיר לחבר, ניגש אלי חבר בשנא-פנים נאמר לי בהדרת כבוד - שככה הוא לא מוכן שתמזכיר יכתוב ב"דברי הכפר". עניתי לו, ותאמינו לי, עם כל התערכה שבעולם להשגיב בשטח ההתיישבות האובדת, שבמקרה המזכיר זה אני, נלכך אני אכתוב במדור שיצירתי ב"דברי הכפר", כמנ שאני ינדע ורנצה לכתוב.

ואם כבר מזכירים נשכחות, גם כשפרסמתי את התנדענות לאספה בלנוית קריקטנרת, התגבנות הראשונות היו נעלבנות, יעני - "מה אתה בא לפגוע לי בכבוד האספה", אחר-כך זה התחיל למצוא חן.

בקיצור ולעניין, חברים, הסגנון הוא האדם או להפך. ולהגדרת הבעיה - לדעתי, אחד הדברים הקשים, גם לי ובעיקר בקיבוץ, זה לקבל משהו שיש לך הרגל קבוע לגביו, נשמרפיע לו פתאום בצורה אחרת. וזה כולל באמת הרבה דברים - החל מדנ"ח המזכירנו עבור בלוח המודעות וכלה בתספורת של הבת שלך, ואני יודע שהרבה מלחמות עקרבנות מדם ניטשו בגין התרפעה הזו - עייז ערך ליליפוט.

אבל מה לעשות, הסגנון התחלף, וכנראה שנצטרך כולנו להתחיל ללמוד לחיות עם הדמור, שהוא לא רק אנגלי, ובכל אופן הדמור בכל מקרה הוא מכשיר טוב להאיר את חשכת הדברים ובעיקר היום, לא יזיק להשתמש בו יותר. מה גם שהרבה חברים מתלוננים על כך שהדוחות שהם מקבלים בדרך כלל הם יבשים מדי, ולא נותנים לחבר ללמוד על רוח הדברים. ולכן, מה לעשות, אנגה, האמת איננה מורכבת מעובדות בלבד, ואינטרפרטציה תהיה תמיד אישית, כפי שהיתה גם בזמנו, כאשר שלחנו "כתבים" לדורו על ישיבות של ועדות.

ולכן אני מציע לכללם לחזור לפרופורציה הנכונה, ולהתייחס בצורה מפוייסת נרלונגטית לדו"חות המזכירות - יבשים או רטובים.

ולסיום אני רוצה לשאול בזהירות: האם לדעתכם אהיה צפוי כעת לעונש חמור יותר בגלל שתקפתי את עורכת העלון, וזאת בהתאם להוראת פרקליטות המדינה להחמיר בעונשם של תוקפי עיתונאים?

שלכם במסירות כמו תמיד, ד ד ד

הרוסים צאים, הרוסים צאים

(ו ה פ ע מ ב א מ ת !)

ברצוני לבקש מחברים והורים, אשר יש ברשותם ציוד שיכול לעזור בקליטת עולים בתקופה הראשונה אצלנו, לפנות אל חברי הצוות החתומים מטה בהקדם. אנו נבוא לקחת את הדברים בעת הצורך.

ואלה הפרטים הנחוצים:

תנורי חימום
מקרר (אם יש "ספיר")
כלי-מיטה
קומקום חשמלי

שולחנות (כל גודל)
כיסאות ו/או כורסאות
ארונות ו/או איצטבאות
מזרונים וכריות
סדינים ושמיכות
וילונות

בשלב זה אין אננו זקוקים לבגדים - עד להנדעה הבאה! שוב, אנא רק הודיעו לנו שפריט

זה או אחר נמצא אצלכם.

תודה ובהצלחה לכולנו
רות וולן, אילזה וג'קי עמר

על התנוע ועל העל"ה - בכל זאת

בישיבות של מרכז התק"ם אני משתתף זה כשנתיים או יותר - ואינני רואה את עצמי כ"עסקן מהגוררדיה הישנה", ר"ל. - והתרגשות כלשהי מתרחשת שם רק לעיתים רחוקות. בוועידה (זאת שהמעטים שידעו עליה כבר הספיקו לשכנח) היתה לי הרגשה אחרת. (א) בגלל הגודל שהכניס חגיגות מסוימת. (ב) בגלל נושא העליה.

אז נתחיל בסוף: מי בכלל צריך את התנועה הזאת? אוכלי חנם, עסקנים במכוניותיהם, אייצע-געבערס. בשביל מה?

ובכן, בימי משבר אלה (כן, אני יודע שגם פעילי התנועה אשמים בו), בזמנים שמדברים בלי צחוק על קיבוצים שיפלו, אני מחזיק בדעה ששום קיבוץ, אפילו העשיר ביותר, לא יעמוד כקיבוץ בודד, יחיד. התכנסויות כאלה ממחישות, לפחות לקומץ החברים שהיו צירים, שאינם לבד, שיש עוד קיבוצים הדומים לקיבוצם, עם אותן הבעיות והתקוות, אותן התלבטויות ואותם המאבקים בין ה"מסורתיים" ובין אנשי השינוי. בשביל זה צריך את התנועה ולי אישית זה הומחש בוועידה.

ואז היו גם דיונים על תל"ת (תמורה לתרומה) ואני יודע מה הצביעו. ודנו על "יחסי קיבוץ-תנועה" שפירושו המעשי הוא, האם יש השפעה, או אפילו "שיניים", להחלטות התנועה על הקיבוץ הבודד. נחיה ונראה.

בכתבתו לפני 3 שבועות ב"קיבוץ" טען דודו בארסיות מסוגננת, שכל הפיל הלכן הנקרא "עולי ברית-המועצות" איננו אלא כלי להתנפחות פוליטיקאים, המפריחים סיסמאות באוויר. הוא גם טען שאני לעולים, אם הקיבוץ יקלוט אותם, כי לא הקיבוץ אלא החברים צריכים לעשות את זה!?

הנימוקים האלה הם כיסוי מוקדם לאי-עשייה ולא הצלחתי למצוא בהם שום טעם. כי כל מי שנמצא בימינו מחוץ לקיבוץ ולו עיניים ואוזניים יודע, כי עולי ברה"מ הם עובדה והם בשר ודם, והם סיפור אנושי במכפלה של אלפים כל שבוע - ולא חשוב כרגע מה זה לארץ, למדינה ולעם, ואף לציונות. המפגש עם כמה מהם בוועידה היה בהחלט מרגש, כמו כן גם תגובת הציבור התק"מי. הם זקוקים להמון דברים וכלום אין לנו מה להציע להם? כלום אין לנו צורך להציע להם משהו?

לדעתי, יש ויש טוב שדעתו של דודו אינה מקובלת על הכלל וצוות מיוחד התחיל לפעול. כאשר הדבר יתחיל לזוז יהיו לי עוד מספר הצעות להגביר את מאמצינו ואם נצליח, לא יהיה צורך בסיסמאות גבוהות.

ט ו מ י

נ.ב. בעצם היה רצוי להתעלם לגמרי מדברי שלופה, אבל זה לא קרה. ובכן, בצירופי שלוש מילים כדי לתמצת נושא רחב יותר יש הרבה אפשרויות. מה דעתכם על "הפוסל", במנמו פוסל"?

שינויים עליכם ישראל

הצעת עוד צוות שיבוי מובאת כאן לעיון ואנו מקווים לתגובות חברים מכל קצוות הקשת החברתית. בכוונתנו לשלוח את המאמר המופיע להלן לקיבוצים אחרים בסביבה, בתקווה שיהיו גם בתוכם חברים המרגישים שהקיבוץ הבודד לא מסוגל היום להתגבר על בעיותיו.

מכיוון שעניין של שיתוף של ממש מחייב לא רק את החתומים מטה אלא את קיבוצנו כולו, בכוונתנו לזיידע את המזכיר במניעין ולהציע שהנושא יובא בהקדם לדיון ראשוני במזכירות. כאמור, בשמח אם חברים יעירו לנו בעל-פה או בכתב מה דעתם.

בשם הצוות: אריק א'

פתרון אחר לעצוקת הקיבוצים

כפר רשאי
(13 אדר) 1990

כמעט כל הקבוצים, להוציא אולי את אלה של הקבוץ הדתי, נמצאים במשבר. אין זה רק בגלל הבליונים שהם חייבים לבנקים - זה פן אחד של הבעיה, הפן האחר הוא שרבים מבני הקבוצים אינם מאמינים באתוס הציוני וברוח החלוציות שהניעו את דורות המייסדים. הם מסתכלים באלה מן העיר ששרתו איתם בצבא ומצאים ש"שם" הכל בסדר ואילו "פה" בחצר הקבוצית הכל חסר יעילות, חסר מוטיבציה, חסר... לא מעט מן התמונה המצטיירת בעיניהם הואתעתוע עיניים אבל קשה לשכנעם. אין זה המקום לניתוח מעמיק של הסיבות שהביאו כה רבים מצעירי הקבוץ לנטוש את אמונתם של אבות הקבוץ אם כי בהתייחסות קצת צינית אך מציאותית למדי אפשר לומר שתוספת של 1000-2000 ש"ח לתקציב האישי של כל אחד היתה משתיקה חלק ניכר מאלה שדורשים בשנוי, בכל מחיר.

עד כאן התמונה העגומה המוכרת לכל אחד ומהו הפתרון שאנחנו מציעים? צעד הגיוני (בלתי נמנע לפי עניות דעתינו) הוא שקיבוצים יצטרכו להתאחד ביחידות סוציו-כלכליות גדולות יותר שתוכלנה להתמודד בהצלחה בתחרות הן בשוק המקומי והן בחוץ. אנו מציעים, על כן, שארבעה קבוצים הנמצאים באותו איזור טופוגרפי, ישתתפו בתאגיד. נראה לנו שצעד זה נדרש כמדיניות כוללת של התנועות הקבוציות בכל אזור ואיזור. יש כבר שתי דוגמאות לשתוף בין קבוצים - בגוש עציון ובעמק חפר - ואפשר ללמוד ולהנות מנסיונם. אין להוציא אפשרות של שותפות עם משקיעים מחוץ לקבוץ כדי להתגבר על בעית חוסר הון חוזר.

מה יתן שיתוף-אחד כזה? ניצול שטחים גדולים יותר בענפי החקלאות ע"י צוותים קטנים יותר המורכבים מחברים ומן הקבוצים השותפים. ניתן יהיה בדרך זו לנצל כראוי את המיכון הקיים ואף להפחית את מספר הכלים וגם לצמצם השקעות במכונות רבות מדי. כתוצאה אנו צופים ניצולת ורווחיות גדולות יותר. כל זה ישים גם לגבי ענפי בעלי חיים: מכון תערובת אחד מסוגל לספק את התצרוכת של פטימים במקום אחד, לול לביצים במקום אחר, ולהודים בעוד מקום. דפתות, בקר לבשר ועדרי צאן יכולו להנות משטחי מרעה נוספים וניהול צוותים קטנים יותר שיעילותם תעלה עם הריכוזיות.

ניתן יהיה לרכז מפעלי תעשייה בהנהלה משותפת - המחסור במנהלים מיומנים הוא סימפטום של החולי הנובע מן המדיניות של "עשה לבדך" - ולגשת לפרוייקטים חדשים.

בעזרת מאגר אחד של כח האדם נוכל לפתור את הבעיה של עבודות במשמרות. במפעלים יש לשים את הדגש ברבגוניות עם זאת תוביל להוצרים רווחיים, אך יחד עם זה דרושה נכונות לסגור בתי חרוש לא רווחיים - יהיו חמיד מקומות עבודה פנויים במפעלים המשותפים האחרים. ומה יהיה הבסיס לניהול המשותף? באשר לענפי חקלאות במסגרת-על ישבו מרכזי המשק של הקבוצים בהנהלה משותפת. מבנה משותף זה גם יתפס לגבי ענפים שונים המנוהלים ביחד. גם המפעלים ינוהלו ע"י הנהלה משותפת. אם לא יגיעו חברי ההנהלה להחלטה ברורה, דמוקרטית תועבר ההכרעה באספות הקבוצים השותפים. נראה לנו שזה יקרה לעיתים רחוקות כי המשותף והצורך לייצל ולהרוויח יביא ברב המקרים לקונצנזוס. אנו חוזים שיטת השותפות גם בענפי שרות: מדוע לא ישרת מוסך אחד את הרכב/טרקטורים של כל השותפים, או מסגריה אחת את כל תצרוכת האזור? ובאשר לענפי שרות, אין ספק שהאתגר הגדול והמבטיח הוא לפתח את האיזור כדי לספק את הדרישות של החיירים הנמשכים לגליל קבוץ בודד לא יוכל לעמוד בעומס. פרוייקטים כגון קניונים ואתרי קייט בקנה מידה גדול באים בחשבון אם השיתוף - תאגיד יצלח.

אולי בתקופה של חוסר אמון בערכים שהיו לפנינו כנר לרגלינו יגידו המפקקים שאין תקווה שהערכות ההדית או העזרה ההדדית שמופיעות בהצעה זו בלבד חדש, יצליחו. אנחנו סבורים שבלעדו השיתוף הזה המחייב כל קבוץ וקבוץ, הם לא ישרדו או ימשיכו להתקיים בדוחק. אפשר ללמוד מן העולם שמחוץ לקבוץ - ויש לקחים שאסור לנו להתעלם מהם - ובלי לאבד את המיוחד לנו בקבוץ. בעולם המסחר והשווקים הרצחניים המפעל הקטן נעלם או נבלע ע"י מתחרה או פושט את הרגל. ומה יביא קבוצים "מוצלחים" לשותפותות עם "עניים יותר"? כפי שנאמר, באחד החוגים הועידת התק"מ שהיתה בכנרת: המוצלחים של היום לא תמיד היו מוצלחים ואין הבטחה שימשיכו להיות מוצלחים מאחר - הפתרון הוא ערכות הדדית מותנת אמנם, אבל אין דרך אחרת.

בסיכום: נראה לנו שיש אפשרות של יציאה מן הסבך סטגנציה הפוקדים אותנו היום אם רק נעזר במסגרת היותר רחבה, ימצאו צעירינו אתגרים בניהול ובתפקידים המחייבים ידע טכנולוגי. ככוונתנו להתקשר עם השותפויות שבגוש עציון ובעמק חפר ללמוד מהם. נשמח ונתעודד אם חברינו השכנים שרואים בהצעה זו פריצת דרך שתאפשר לנו לעלות על דרך המלך יתקשרו איתנו.

ברכה, גרשון שרק - טל': 932527
דוד דבולט 932542
אריק ארנברג 932675
אלן איסטון 932564

שאלות ותשובות

נתחיל בתשובות:

(1)

תשובה לשאלה על הפקסימיליה (התקבלה מקולין, מיכיל, אריאלת)

אנחנו זקוקים לזה לדברים דחופים כל יום. זה חוסך זמן כשהרבה פעמים הטלפון תפוס או כשמחכים למצוא את הדרוש. קולין אמר שכל האישורים בנוגע להידור מתקבלים בפקס. איתמר - גזברנו - משתמש בזה כל הזמן כדי לקבל חשבון-בנק אוטומטית. הפקסימיליה במפעל מאוד עמוסה, לפי דבריו של מיכיל, ואין הבטחה שנקבל תשובה מיידית, אם נפנה משם, כי אין מי שיכול לדאוג לזה.

מהמזכירות הטכנית מוסרים שבין 1.11. - 19.11. שלחנו כ-60 פקסימיליות וזה בשימוש מרכז המשק, הגזבר, הנה"ח, רבאקה, מרפאה, צאן, אולפן תיירות. לפעמים השימוש בפקס מונע נסיעה העירה או, להיפך, מסביר דחיפות לבוא לישיבה וכד'. אריאלה מעירה שזה סידור מצויין. מקבלים חשבונות במקום ולא מחכים. היא משתמשת בזה לפחות פעמיים ביום. אם צריכים לעקוב אחרי איזה חשבון, מתקשרים ונאותו בוקר מקבלים את התשובה.

(2) תשובה בקשר לאיש בטיחות

טומי מסביר שהוא עובד כחצרן ואם מופיע עניין בטיחות במשך עבודתו והוא יכול לטפל בו, הוא עושה זאת ולא יותר. (דוגמה נמסרה ע"י מיכיל: טומי סידר מחסום לפני הירידה מהמכססה (כדי שילדים לא יגיעו במהירות לכביש הראשי).

בהמשך מיכיל מסביר, שאם זה עבירה על החוק (כמו טרקטור בלי רשיון וכד') הכתה היא המזכיר.

אחראי לכל ציוד הגז - טובי יבטיס.

טובי מסביר את הדרישות לבטיחות לאחזקת טנק:

הטנק צריך להיות במרחק 10 מטרים מכל בניין. צריך להיות מגודר ונעול. הצינור 90 ס"מ מתחת האדמה בתוך שרונל-מגן.

בסיום ההכנה פז-גז התקשרה עם משרד העבודה ששלחה הנדסאי ממשלתי לבדיקה ורק אחרי שהוא נתן אישור, איפשרו למלא את הטנק בגז. הכלונים הקטנים על-יד הבית לא צריכים להיות מגודרים.

בסיכום בעניין הבטיחות:

טומי עושה מה שהוא יכול

אלן אחראי לכל הקשור בכיבוי-אש

טובי אחראי לגז

עבירה על החוק = המזכיר.

בקשר לכבישים פנימיים רותי עמית מוסרת שהשבוע תופיע כתבה מטעם ועדת הישוב.

אין מה לדאוג!!

(3) תשובת המזכיר לשאלה בקשר לאסיפות:

אסיפה מתקיימת כאשר מצטברים מספיק אייטמים להביא חברים לאסיפה. ולכן במשך השנה האחרונה לא התבטלה אף אסיפה כתוצאה מחוסר קוורום. למי שמתעניין - זהו הישג חסר-תקדים בקנה-מידה בין-קיבוצי. בכל אופן, האסיפות תמשכנה להתקיים ולא רק 4 פעמים בשנה, נמאחר שאני כל-כך נהנה מהאסיפות בכפר הנשיא, שהיא לדעתי ההצגה הכי טובה בכפר ביום ראשון, אין לי אפילו שמץ של מחשבה לבטל את המוסד המפואר הזה.

דודו

(המשך בעמ' 11)

(שאלות נחשבות - המשך)

ועתה שאלות חדשות:

1) אני חובב ספרים ולאחרונה הספרים החדשים שנכרכים נראים כאילו עברו תאונת-דרכים. העטיפה גזורה עקום ומודבקת ברישול, ושם הספר והסופר חתוכים לפעמים. הספרים והספרייה שייכים לציבור ולכן מן הראוי להסביר לציבור, מדוע הידרדר עד כדי כך מצב הספרים החדשים.

2) מה נשמע בענף המתפרות? מה מוכרים? מי מארגן? מה המצב בקשר לתפירה לחברות? התפירה לילדים? הדבר חשוב, למרות שהאימהות תקבלנה את התקציב באופן אישי.

נטע

3) חברה מבוגרת שואלת:

מדי ערב חברים מגיעים לראש-פינה ומחכים להסעות הקבועות, כדי לחזור הביתה. השיטה לא פועלת. ברוב המקרים הנהג לא מגיע בשעות הקבועות. ואם כן, לרוב האוהז מלא ילדים שמשתתפים בחוגים בראש-פינה.

האם ועדת התחבורה דנה בשינוי השיטה, כך שהחברים יכולים לקבל הסעה הביתה בערב?

אירגנה והביאה לדפוס - נ ט ע

דו"ח פועדת היישוב

(בתיאום עם נציג ו' התחבורה)

1. יש סכום כסף מטעם המועצה לחידוש הכביש הראשי (דהיינו: מצומת טובא ועד למגרש החנייה). אלק אחראי להשגת הכסף הנדרש. בעת הביצוע נעשה גם תיקונים מועטים במשק - כולל עוד מספר גבושיות (מהמורות) בכביש הראשי וכן בכביש שמוביל בין חדר-האוכל והמגרש באיזור שכונת הצאן (ליד בית ניימרק וכולל תיקון ה"שקע"). כמו-כן בשנת התקציב הקרובה נקבל כסף מהמועצה לתיקון מדרכות ונתחיל בתיקון המדרכות הזקוקות לכך והרחבת לרוחב תקני 1.40 מ'.
2. יש צורך בתאורה נוספת במשק וכמו כן בתיקון מספר פנסים-רחוב. גבי א' הכטיח לכצע את התיקונים במועד קרוב, לאחר השגת עפרון ("מיכלסנן") מהפרדס. בשנת התקציב הבאה נוכל לקבל תקציב מהמועצה לשם כך.
3. משה ג' העביר את עגלת אחסון העצים לאיזור ליד הביקתה של מגרש הכדורסל, באיזור הוועדה.
4. פעולת צביעת הגבושיות תתבצע בקרוב - באחריות מיכל מ'.
5. בנושא חנייה במשק הוחלט כדלקמן:
(א) לפרסם עוד פעם את מפת מקומות החנייה המותרים (ראה מפה מצ"ב - מגרשי החנייה מסומנים בשחור).
(ב) לבקש מהחברים ל א לחנות מחוץ לאזורים אלה וכמו-כן להדריך את מבקריהם שאסור לחנות מחוץ למגרשי החנייה.

(המשך בעמ' 12)

(ג) כמו-כן נדביק מדבקות לשמשות המכוניות, החל מה-1.1.91 (להזכירכם: קשה מאוד להסיר את המדבקות!)

6. ספסלים בצידי הדרך מוצבים כדי שחברים יוכלו לנוח בדרכם במשק. אנו מבקשים מהציבור הרחב (ומהצעירים בלתיבוץ המאוחד בפרט) ל א לקחת את הספסלים ממקומם!

7. נברר את נושא תיקון הספסלים הנמצאים באיזור הנגריה ואם לא ניתן לבצע תיקונים - נבצע בניה או רכישת מספר ספסלים נוספים.

8. עוד 4 נושאים שיעלו בישיבה הקרובה:

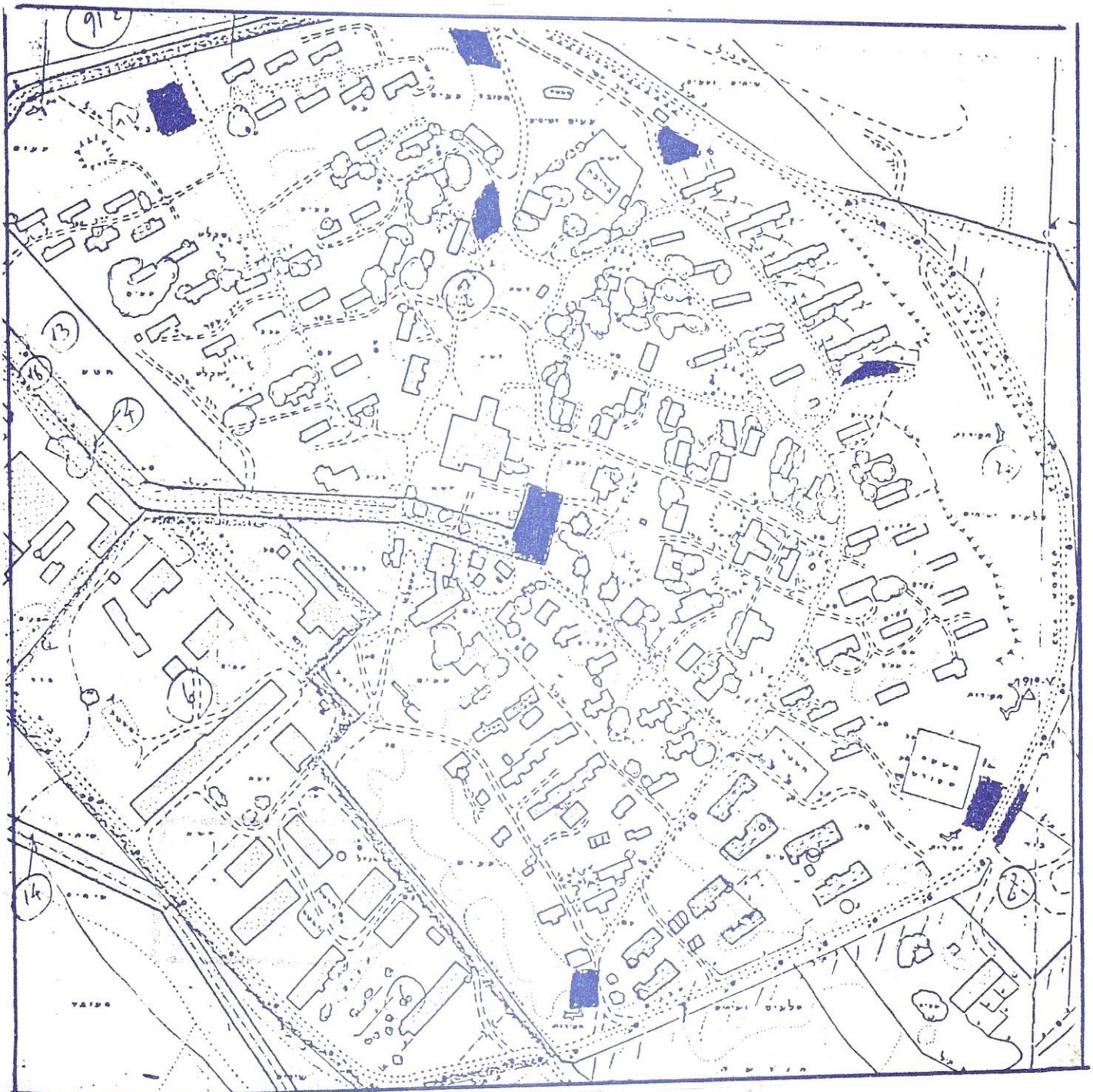
(א) השביל המחבר בין הבית של שרי ש' לכביש המערכת.

(ב) עיצוב גגונים.

(ג) השביל שעובר ליד הבריכה לכיוון 'פרוייקט החרמון' תלול מדי.

(ד) כביש גישה לבית הקברות.

מוגש ע"י רותי עמית

עצוב לי

באסיפה האחרונה נאמרו הרבה דברים קשים על קיבוצנו. מי שלא היה שם הפסיד חוויה של אמת. נאמרו הרבה דברים שבדרך-כלל לא שומעים אותם בפומבי. יצאתי משם עצובה, כי חברים הביעו בגלוי את ייאושם מהאפשרות של שאיפה לשוויון. פעם לפחות היתה שאיפה כזאת. היא אף פעם לא מומשה, אך היום יש כבר ויתור מלכתחילה - נזה מצד חברים שפעם באמת האמינו.

עצוב לי, שיש כנראה חברים (כך משערים) שיעזבו את הקיבוץ, אם לא נקים עבורם קרן פנסיה שתבטיח להם את העתיד. כנראה אין להם שום אמון באפשרות שהקיבוץ מבטיח את עתידם. לכן הם מוכנים להעשיר את חברות הביטוח או הבנקים, המציעים קרנות פנסיה, למרות מצבם הקשה. בטוח שעד שאנחנו ניהנה מפירות החסכונות האלה, המוסדות הפיננסיים האלה ייהנו הרבה יותר. האם אין סכנה שהם יפשטו את הרגל עד שחלק מהכסף יחזור אלינו? ועל מה אנחנו נצטרך לוותר במשך השנים הבאות, על-מנת לתת לחברים חסרי-האמונה האלה שלוה שעתידם מובטח?

עצוב לי, שחברים צוחקים שנועדת החברה רוצה כאילו "לעשות" שוויון ע"י קרן צנועה, שמטרתה להיטיב עם מקבלי הפנסיות וחבריהם, בני גילם. למה הם ציניים היום? למה הם לא טיפלו בגילויי האי-שוויון בעבר, כשגם הם ישבו בוועדות שיכלו לפעול? חוסר המעש בעבר נתן אור ירוק להפרות בוספות! כל מי שהיה באסיפה השבוע הבין, שמי שמקבל פנסיה מאנגליה, אף אחד לא יסתכל עליו בעין רעה אם הוא לא ימסור אותה. הוא מוזמן ליהנות מהכסף לבדו, כי היום כולם נוהגים כך.

עצוב לי, שאף אחד אפילו לא העיר שאולי זה לא יפה שרק קבוצה מסוימת של האוכלוסייה תיהנה מהקרן המוצעת. ועדת החברה מנסה להרחיב את ההנאה ולחלק אותה בתוך שכבת גיל מקופחת. אבל לא - החברים שדיברו מציעים לצמצם את ההנאה למקבלי הפנסיות עצמם.

אני בכל זאת שמחה לשמוע, שיש עדיין חברים שמוסרים בלב שלם את הפנסיה הצנועה הזאת לקיבוץ. אולי במקום לראות אותם כ"פרייארים", נעודד אותם. אולי זה יעודד חברים אחרים למסור ירושות או מתנות גדולות.

האם אין דרך חזרה לאמונה? האם רק ביטוח אישי-שמי יחזק אותנו לקיים את הניסיון הבלתי-הגיוני הזה הנקרא קיבוץ?

שרה דבולט

נר - זיכרון

ז"ב בכסלו תשכ"ב (1961) - גב' תמר פוטש

רשעים זהאופרה "נישאים בסער"

אין מספיק מילים, שיכולנת לסכם חנדש ימים של כיף נתעבנג, להינת חלק מהפקה נהדרת, שהרבה מחברי המשק ראנו נהשתתפנו בה. בטנת אני שבעקבות הצלחתה של הפקה, שמטרתה העיקרית להציג בפני קהל שאיננו חסיד אנפרות משהו מיוחד, הצליחה מעל כל הציפינת. נהיה שותפים להפקות אחרות בעתיד, אם נרצה.

אנשי ההפקה - השחקנים נהתזמורת, מוסרים דייש חמה לבית כפר הנשיא. הם לא מפסיקים לדבר על היחס המיוחד שהוענק להם בזמן שהייתם כאן, לעומת היחס שהם רגילים לקבל במקומות אחרים. להערכת, היכולת של חברת כפר הנשיא לתת הרגשת בית לכל אדם שמגיע לכאן תרמה רבות לשלווה ולשקט הנפשי שהינו לאורך כל ההפקה. לא נשמעה הרמת קול ולא הינו מורגשים הלחצים הבלתי פוסקים בין משתתפי ההפקה, שהייתי רגיל לראות בהפקות סרטים רבים, שהשתתפתי בהם בעבר.

ועכשיו לסיפור הקטן שהתרחש מאחורי הקלעים. במשך החזרונת הבמאי נאני הסתובבנו מאות פעמים על הבמה, ולהפתעתנו גילינו שמשום מה השעון הגדול, שהיה מונח על האח, מראה כל פעם שעה אחרת, אך ידענו שהשעון איננו פועל. חשבנו שאולי מדובר בציור שהחליט להקים את ביתו באולם דדו. אך לבסוף תפסנו אותו "על חס", זה היה טומי (תמש הטנור) השקט והבלתי נראה לפעמים.

לאחר שנוכחנו לראות את הפוטנציאל הרב הקיים באולם דדו, אני תקווה שנדע לנצל זאת להנאתנו ולרווחתנו.

ברוס ניטהם

בסרט הזה כבר הייתי!

בשבוע האחרון נזכרתי בקטע מאוד מצחיק מאיזה סרט ישן, שבו ארון בגדים נשאר באמצע איזו מדרכה ואיש לא מפנה אותו - וכל הישוב מסתובב סביבו, עד שהוא נהפך למין פסל סביבתי.

ובכן, גם אצלנו אפשר כבר להסריט סצינה דומה, והפעם מדובר במקרר. ערב אחד הופיע מקרר גדול ופתוח על הדשא ליד הבית של הסבתות, בואך בדרך לפביליון. מיד נכנסתי לקריזה, כי בעבר מאוד הושפעתי מסיפורים בעיתונות שדיווחו על אסונות שקרו בעקבות ילדים שנכנסו למקרר עזוב ופתוח ו... שלא נדע מצרות! התחלתי לצלצל ולדאוג ואפילו כשהבטיחו לי שאת המקרר הזה אי-אפשר לסגור, העניין לא נתן לי מנוח. אז בן-זוגי החזק הפך אותו על פניו, עם הדלת על הדשא וה"קישקעס" למעלה - לצערו הוא לא די חזק כדי לסלק אותו בכוחות עצמו.

אין לי מושג מי צריך לקחת אחריות על המקרר - ועדת הנורים, ועדת החברה, החשמלאי, החצרן, בעלי הדירה - אנשי הגיל הרך? אנא, מישהו - הרחיקו אותו משם! אחרת פשוט ניקח אותו לדירה הראשונה שמיועדת לעולים מרוסיה.

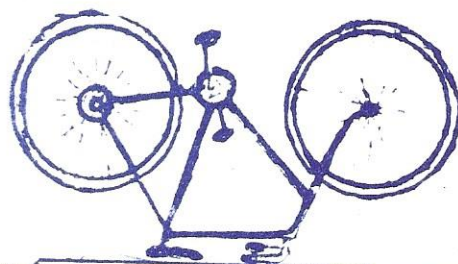
בתקווה לפעולה מהירה
אלזה

ת״ירות אופניים

אני מעוניינת להציע לאורחים (הביקוש הוא בעיקר עבור ילדים) אפשרות של שכירת אופניים במקום. מי שמוכן לתרום אופניים ישנים, הזקוקים לתיקון, או למכור אופניים במצב תקין, מתבקש ליצור איתי קשר בהקדם האפשרי.

תודה
קרול בילגורי

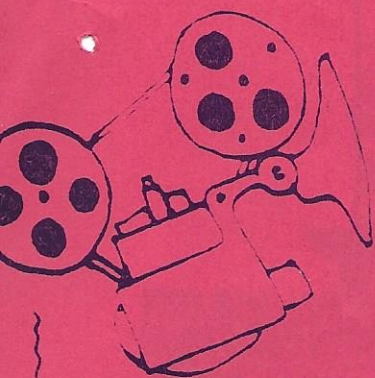
קצוץ בכבלים

לידיעת הציבור - יש ופועל בכפר הנשיא צוות וידיאו, שכולל את אד טלברג, פיל, אריה וולפין, שלופה וג'רי ניימרק. מטרתו היא לקדם את נושא טלוויזיה בכבלים בקיבוץ. המטרות שניתן להשיג בטווח הקצר ע"י השגת היעד הכולל הנ"ל הן:

- (1) העברת מידע על לוח מודעות אלקטרוני.
 - (2) שידורים פנימיים, כגון אסיפה, חגים, אירועים.
 - (3) תוספת בידור - קליטת ערוצים נוספים: ערוץ 2 הישראלי, שני ערוצים אירופאיים (כולל B.B.C.) וערוץ אמריקני - ספורט וכנ".
- עוד אינפורמציה - בשבוע הבא.

שלופה

פינת הסרט השבועי

שם הסרט: מרד הנעורים REBEL WITHOUT A CAUSE

בימוי: ניקולס ריי

משחק: ג'יימס דין, נטלי ווד, דניס הופר, סאלי מיניאן

כמה חודשים מאוחר מגיע פסטיבל ג'יימס דין, שזה לא מזמן נבעל, אל האולם על שם דדו. הסרט "מרד הנעורים" היה זה מכבר לאחד המיתוסים המפורסמים של הוליווד והקולנוע, ואפשר בשקט לתארו כאחד מ"סרטי הפולחן" הראשונים של הקולנוע. וכמו בכל סרטי הפולחן, אי-אפשר להניח את האצבע בדיוק על מקור הקסם של הסרט. האם הוא נובע מן הנאיביות הקורנת, לא רק של האכזרים והמכונניות של שנות ה-50, אלא אפילו מן הדמויות והשחקנים, שהיו אז בראשית דרכם? ואולי מקור הקסם באותה דמות מהלכת קסם, ג'יימס דין, שהבליחה לכמה סרטים ומתה כמה חודשים לפני בכורת הסרט. ובכלל, כל מי שהיה קשור לסרט בעצם מת מוות טראגי, כפי שקרה לסאלי מיניאן ולנטלי ווד. ג'יימס דין נהדר בסרט. וניקולס ריי הבנאי כתב את התסריט בעצמו על-פי מחקרים פסיכולוגיים שערך קודם כולל. זהו סרט סוציו-היסטורי מרתק. יש בו ניצנים של כל הבעיות החשובות של מרד הנעורים היום ואפשר לצפות בו גם כיום בראיה שניה ובוגרת.

נ. (ורדיקט) סרטים

בשבוע הבא: "רגטיים"

נעימו! ♥ !

לכל הציבור שלום!

אם יש למישהו תנור קטן או "טוסטר-אבן" שהוא כבר לא משתמש בו, אנחנו בשמח מאוד לקבל אותו לחדר המלאכה שלנו.
ג'לין

כפי שכבר נרמזתם מדו"חות המזכירות שנגעו בנושא הנ"ל, הרי הבנתם כבר שלא עלה בידינו לגבש קווים לדמותה של ועדת-בקרה. אני מזכיר שאין בשום קבוץ ועדת-בקרה פועלת, ובכל אופן, ישנם קבוצים שבהם פונקצית הבקרה מתמלאת על ידי מסגרות אחרות. לאור כל האמור לעיל, אנחנו מתכוונים ליזום שני צעדים למלוי מגמות של בקרה.

א. ניהול דיווח שוטף שיגיע לחברים כל חודשיים ובהם ידווחו על הנעשה בענפים ובחברה מבחינת הוצאת הכספים. כולל ביצוע תכנית משק ברמה חודשית עד כמה שאפשר.

ב. כל השקעה מעל \$50,000, תחייב ייעוץ מבחוץ שיכלול חוות דעת בכתב. היועץ יבחר על ידי המועצה הכלכלית.

ואחרון, אחרון, חברים שיש בידם רעיונות בנוגע לוועדת-בקרה תפקידיה והרכבה, מתבקשים להעביר אותם בכתב אלי או לידי קולין כדי שנספיק להכין אותם לקראת אספה שתתקיים בעניין.

דודו

משפחה
יחידה

נובמבר 1990

לחברים, להורים, לסבים לסבתות ולכל מעריצנו, שלום רב,

בנסיון להפעיל את מערכת התלתונים אחר הצהריים, אנו בונים מערכת עיסוקים ומנסים שיהיה כמה שפחות משעמם, כמה שפחות מקום להשתוללות וכמה שיותר תרבות, ספורט, חברה והנאה.

מה שחסר לנו מאד, בעיקר עם התקרבות הגשמים ואפשרות שיבוטל חוג ספורט במגרש הוא "וידאו" לבית הספר.

היינו רוצים לדעת האם כל אחד יכול לתרום עבור מטרה זו 10 - 5 שקלים כדי שבמהירות האפשרית נוכל להשיג וידאו.
מי שמוכן, נא לפנות לאתי או צילה

בברכה
צילה ואתי

סכס ציבור הנהגים/ות

עצ להוצעה חדשה - כל

הנהגים מתבקשים

לעבור דרך הצומת

הישנה של ראש-פנה,

על מנת לאסוף חברים

המחכים לטרמפ. (בין אם

הצעתם מצבין או מצבוס).

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Hope you didn't put all you summer clothes away on the top shelf yet. Summer has returned, and there is no sign of rain. It really is worrying, what with our growing population, and the winter seeds in the ground already.
- * As you see overleaf, we are starting our own private absorption programme - two families just now, but as flats become available, we shall no doubt receive more. The plan at the moment is for "a first home in Israel" where the new immigrants can learn Ivrit, look around, and later decide where they want to live permanently. If they decide on kibbutz, all well and good, but if not, there are no obligations on either side.
- * According to Alec, the new by-pass road will be opened on the 27th, and after that "our" little corner, where we have been waiting for lifts for the last 40 years or so, will become obsolete. As soon as we know where exactly buses will stop, we shall inform you.
- * A few days ago a number of chaverim went up to Tuba, in order to participate in a ceremony, where Yisrael Keissar, head of the Histadrut, was awarded honorary citizenship of the village. (a yenna village - their population is about twenty times that of ours.)
- * Welcome home to Blanche, who has returned from an extended family visit abroad.
- * And a good year to Na'or Masser, who has left us in order to see a bit of the world, starting in the States.
- * If you have shutters that need repairing, please bring them to the parking lot near the swimming pool at 15.00 on Sunday, where they will be collected and sent to Chatzor. Mark them with your name.
- * Roof repairs have also been started, so if you have a leaking roof, please inform Tommy Amit.
- * Tonight at 19.30 a video film produced by the Upper Galilee Film Unit will be shown - in Ivrit, I'm afraid.

SHABBAT SHALOM,

Inge

HAPPY BIRTHDAY

- 25.22.90. Mirit Kunigis
D'vir Ben-Reshef
Doron Agmon
- 26.11. Hilah Yehuda
S'madar Whitham
- 27.11. Michal Eder
Inbal Amar
- 28.11. Ramah Shein

HAPPY ANNIVERSARY

THE RUSSIANS ARE (really) COMING...

30.11. Osnat & Dror Agmon

In the near future two families will be arriving.
When I have details, I shall let you know.

In the meantime we want to furnish the flats,
and the committee dealing with the subject
asks us to contribute any of the following
items, if we have them to spare:

Tables (all sizes)
Cupboards or shelves
Chairs (folding or others)
Mattresses or pillows
Curtains
Kitchen Utensils
Clothes are not needed at the moment.

If you have any of these items
to spare, please NOTIFY one of
the following chaverim:

RUTH GOLAN
JACKIE AMAR
ILSE BEN-CHANOCH

THANK YOU

FILM OF THE WEEK

REBEL WITHOUT
CAUSE

with James Dean, Natalie Wood,
Dennis Hooper, Sal Minio

The film about the period of
youth revolt which started in
the fifties in the States.

